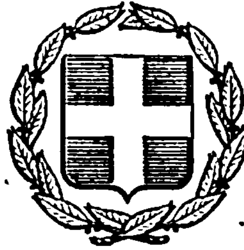

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1979 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 615

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Αριθ. Ε.9363/4101 (1)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων στὴν περιοχὴ Κοινότητας 'Αφάντου Νήσου Ρόδου Νομοῦ Δωδεκανήσου, πρὸς κάλυψη στρατιωτικῶν ἀναγκῶν.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ/τος 797/71 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β.Δ/τος 139/71 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινῶν ἀπαλλοτριώσεων».

2. Τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΣΙΣΤ/1907 καὶ τὶς διατάξεις τοῦ Νόμου 4442/1929 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Ν.Δ/τος «περὶ Στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν Εἰσφορῶν καὶ Ναυλώσεων», ὅπως ἔχουν τροποποιηθεῖ.

3. Τὴ γνωμοδότηση τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Στρατοῦ ἀριθ. Φ.910,351/11/196506 Σ.498/5.5.79, ἀποφασίζουμε :

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, λόγω δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα πρὸς κάλυψη στρατιωτικῶν ἀναγκῶν, ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 117.316 μ2, ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τῆς Κοινότητας 'Αφάντου τῆς Νήσου Ρόδου, ὅπως αὐτὴ φαίνεται στὸ ἀπὸ 12.2.79 καὶ ὑπὸ κλίμακα 1 : 1000 ἀριθ. 954 Κτηματολογικὸ διάγραμμα (φύλλα 2) καὶ τὸν ἀντίστοιχο κτηματολογικὸ πίνακα τῆς Γεωγραφικῆς Ὑπηρεσίας Στρατοῦ, θεωρημένα ἀπὸ τὸν Διοικητὴ τῆς ΓΥΣ Δ. Δημητριάδη.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας οἱ : 1. Καρτετοῦ 'Ελένη τοῦ Νικολάου, 2. Ταμπίκου Δέσποινα τοῦ Δημητρίου κλπ.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ δαπάνη τοῦ Ταμείου 'Εθνικῆς 'Αμύνης.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Αθῆναι, 13 Σεπτεμβρίου 1979

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ — ΑΛΕΞ. ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ

'Αριθ. Δ.5052/1358 (2)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως, πρὸς κατασκευὴ δεξαμενῶν Κεφαλῆς Ν.Π.Δ. ἀρδευτικῶν δικτύων ποταμοῦ Ἄρδα Νομοῦ Ἕβρου.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος ἀριθ. 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων», καὶ

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ/τος 3881/1958 «περὶ ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων», ἀποφασίζουμε :

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, λόγω δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν κατασκευὴ δεξαμενῶν Κεφαλῆς Ν.Π.Δ. ἀρδευτικῶν δικτύων ποταμοῦ Ἄρδα, ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ 16.000 μ2, ποὺ βρίσκεται στὴν περιοχὴ τοῦ Νομοῦ Ἕβρου καὶ ἐμφαίνεται στὸ κτηματολογικὸ διάγραμμα καὶ στὸν ἐπ' αὐτοῦ κτηματολογικὸ πίνακα τῆς Α.Ε. «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ», ποὺ ἔχει θεωρηθεῖ, μὲ ἡμερομηνία 25.5.79, ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο τῆς Δ.Ε.Κ.Ε. Ἀλεξανδρουπόλεως, Γ. Φουρναράκη.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος οἱ: 1) Δελτσούδης Τριαντάφυλλος, 2) Δελτσίδης Σιδέρης κ.λ.π.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ δαπάνη του, ποὺ θὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀπὸ τὶς πιστώσεις γιὰ ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων ἁρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Δημ. Ἔργων (ἔργο ἀριθ. 57202 ΣΑΕ 7972/79).

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 13 Σεπτεμβρίου 1979

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ — ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἀριθ. Δ.4003/1034 (3)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν χειμάρρων Ξηροποτάμου ἢ Γκιοὺμοὺζ καὶ Κοπατσίου, ποὺ βρίσκονται, στὴν περιοχὴ τοῦ Νομοῦ Σερρῶν, γιὰ ἐξασφάλιση ἀμμοχαλίκων στὰ κατασκευαζόμενα δημόσια ἔργα τῆς περιοχῆς.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 797/1971 «περὶ ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων», σὲ συνδυασμὸ μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος ἀριθμ. 139/1971 «περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τῶν Νομαρχῶν πρὸς κήρυξιν ἀναγκαστικῶν τινων ἀπαλλοτριώσεων», καὶ

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. Δ/τος 3881/1958 «περὶ ἔργων ἐγγείων βελτιώσεων», ἀποφασίζουμε:

Κηρύσσουμε τὴν ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωση, λόγω δημόσιας ὠφέλειας καὶ εἰδικότερα γιὰ τὴν ἐξασφάλιση ἀμμοχαλικίων στὰ κατασκευαζόμενα δημόσια ἔργα τῆς περιοχῆς τοῦ Νομοῦ Σερρῶν, τῶν χειμάρρων Ξηροποτάμου ἢ Γκιουμοὺζ καὶ Κοπατσίου, συνολικοῦ ἐμβαδοῦ 874.000 τ. μέτρων, ποὺ βρίσκονται στὴν περιοχὴ τοῦ ἐν λόγω Νομοῦ καὶ ἀπεικονίζονται στὰ ἀπὸ μήνα Ἀπρίλιο 1979 δύο (2) κτηματολογικὰ διαγράμματα τοῦ πολιτικοῦ μηχανικοῦ Βασιλείου Μαϊόγλου καὶ στοὺς κτηματολογικοὺς πίνακες τοῦ ἰδίου μηχανικοῦ, ποὺ θεωρήθηκαν ἀπὸ τὸν Προϊστάμενο τῆς 1ης ΔΕΚΕ Σερρῶν Γεράσιμο Θωμόπουλο.

Στὴν ἔκταση ποὺ ἀπαλλοτριώνεται προβάλλουν δικαιώματα κυριότητας οἱ Κοινότητες Βέργης καὶ Χειμάρρου τοῦ Νομοῦ Σερρῶν.

Ἡ ἀπαλλοτρίωση κηρύσσεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ μὲ δαπάνη του, ποὺ θὰ ἀντιμετωπισθεῖ ἀπὸ τὶς πιστώσεις γιὰ ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων ἁρμοδιότητας τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων (ἔργο ἀριθμ. 7.572.002 τῆς ΣΑΕ 7972/1979).

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀθῆναι, 5 Ὀκτωβρίου 1979

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΠΟΚΟΒΟΣ — ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἀριθ. ΔΤΥ. 8512/5—2—2 κ. (4)

Περὶ παρατάσεως τοῦ χρόνου ἀναστολῆς οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν καὶ ἐκδόσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν στὴν Κοινότητα Κυριακίου, λόγω ἐγκρίσεως τοῦ ρυμοτομικοῦ σχεδίου Κυριακίου, Νομοῦ Βοιωτίας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 314/68 «περὶ παροχῆς στὸν Ὑπουργὸ Βορείου Ἑλλάδος καὶ τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιότητος ἐπὶ θεμάτων ἐγκρίσεως, ἐπεκτάσεως ἢ τροποποιήσεως σχεδίων πόλεων καὶ κωμῶν», ὅπως αὐτὲς τροποποιήθηκαν καὶ συμπληρώθηκαν μὲ τὸ Ν.Δ. 1018/1971 (ΦΕΚ 220 Α'/1971).

2. Τὶς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λπ.», ὅπως τροποποιήθηκαν καὶ συνεπληρώθηκαν μεταγενέστερα καὶ εἰδικότερα τὸ ἄρθρο 8 αὐτοῦ καὶ τὸ ἀπὸ 6-4-1971 Β.Δ. «περὶ συμπληρώσεως τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ἀπὸ 3-4-1929 Ν.Δ.», ὅπως αὐτὸ διατηρήθηκε σὲ ἰσχὺ μὲ τὸ ἄρθρο 128 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.».

3. Τὴν 5696/11-7-79 ἀπόφαση Ν.Δ. «περὶ ἀναθέσεως ἐξουσίας ὑπογράφειν Ἐντολῇ Νομάρχου».

Βλέποντας καί:

1. Τὴν 89/1979 ἀπόφαση τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου Κυριακίου Βοιωτίας.

2. Τὴ γνωμοδότηση τοῦ Νομ. Συμβουλίου Δημ. Ἔργων τῆς Νομαρχίας μας, ποὺ διατυπώθηκε στὸ 29ο πρακτικὸ αὐτοῦ (θέμα 3ο) τῆς 31 Αὐγούστου 1979 γιὰ τὴ χορήγηση δίμηνης ἀναστολῆς ἐκδόσεως οἰκοδ. ἀδειῶν καὶ ἐνάρξεως οἰκοδ. ἐργασιῶν, ἀποφασίζουμε:

1. Ἐγκρίνουμε τὴν ἀναστολὴ γιὰ δύο μῆνες τῆς ἐνάρξεως οἰκοδ. ἐργασιῶν καὶ τῆς ἐκδόσεως οἰκοδομικῶν ἀδειῶν στὴν Κοινότητα Κυριακίου Βοιωτίας καὶ μάλιστα στὴν ἐντὸς τοῦ ἐγκεκριμένου, μὲ ἀριθμὸ 5238/12-8-1968 ἀποφάσεως τῆς ΔΤΥ Ν. Βοιωτίας, περιγράμματος κατοικημένης περιοχῆς αὐτοῦ.

Ἡ ὑπόψη ἀναστολὴ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέρα δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Λεβάδεια, 13 Σεπτεμβρίου 1979

Μὲ Ἐντολὴ Νομάρχη
Ὁ Διευθυντὴς
Ι. ΠΑΠΑΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀριθ. 5528 (5)

Περὶ ἐπικυρώσεως ἐκθέσεως καὶ διαγράμματος καθορισμοῦ ὁριογραμμῆς αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας στὴ θέση «ΦΡΑΞΥΛΑ» περιοχῆς Καστροσυκιᾶς Πρεβέζης.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Ἔχοντας ὑπόψη:

1. Τὶς διατάξεις:

α) Τοῦ Νόμου 3200/55 «περὶ Διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως».

β) Τοῦ Ν.Δ. 532/70 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως» καὶ τῶν σὲ ἐκτέλεση αὐτῶν ἐκδοθέντων ὑπ' ἀριθ. 704/70 καὶ 194/1972 Β.Δ. «περὶ μεταβιβάσεως εἰς τοὺς Νομάρχας ἁρμοδιοτήτων κλπ».

γ) Τοῦ ἀπὸ 11/12.11.29 Δ/τος «περὶ διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων».

δ) Τοῦ Α.Ν. 263/1968 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων περὶ δημοσίων κτημάτων», ὅπως ἀντικαταστάθηκαν συμπληρώθηκαν καὶ τροποποιήθηκαν μεταγενέστερα.

ε) Τοῦ Π.Δ. 636/77 «περὶ διαρθρώσεως τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ».

2. Τὴ σύμφωνη γνώμη τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, ποὺ διατυπώθηκε στὸ Φ.187.2/560/79/18.8.79 ἔγγραφό του, ἀποφασίζουμε:

Ἐπικυρώνουμε τὴν ἀπὸ 30.6.79 ἔκθεση τῆς ἀπὸ τὸ ἄρθρο 74 τοῦ Π.Δ. 636/77 προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ τῶν ὁρίων αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας στὴ θέση «ΦΡΑΞΥΛΑ» Καστροσυκιᾶς Νομοῦ Πρεβέζης μπροστὰ στὴν ἰδιοκτησία Ἀφῶν Νάση Α.Ε. ΠΑΚΩΝ, καθὼς καὶ τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1979 καὶ μὲ κλίμακα 1 : 500 τοπογραφικὸ διάγραμμα τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς τοῦ πολιτικοῦ Μηχανικοῦ Παναγιώτη Τριχιᾶ, ποὺ συνοδεύει τὴν Ἔκθεση αὐτὴ καὶ ποὺ θεωρήθηκε ἀπὸ τὴ Δ/νση Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Πρεβέζης (τὴν 15.6.79), στὸ ὁποῖο χαραχθήκανε οἱ ὁριογραμμὲς αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας μὲ συνεχὴ κόκκινη καὶ κίτρινη γραμμή, ἀντιστοίχως, στὴν περιοχή.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Πρέβεζα, 24 Σεπτεμβρίου 1979

Ὁ Νομάρχης
ΓΕΩΡ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Ἐπιτροπῆς καθορισμοῦ ὁρίων Αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας ἄρθρου 74 Π.Δ. 636/77.

Ἐν Πρεβέζῃ σήμερον τὴν 30.6.79 ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Π.Δ. 636/77 προβλεπομένη ἐπιτροπὴ καθορισμοῦ ὁρίων αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας ἀποτελουμένη ἐκ τῶν:

1. Θεοδώρου Κατέρου ἀναπλ. Οἰκον. Ἐφόρου Πρεβέζης, ὡς Προέδρου.

2. Χρήστου Πασιόπουλου Λιμενάρχου Πρεβέζης

3. Χρήστου Ρίζου Δ/ντοῦ Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Πρεβέζης, ὡς μελῶν λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν.

α) Τὰς ἀπὸ 17.5.77 καὶ 2.2.78 αἰτήσεις τῶν Κων/νου Τσούμα καὶ ἀφῶν Γ. Νάση, κατοίκων Πρεβέζης, ἰδιοκτητῶν παραθαλασσίων ἐκτάσεων εἰς θέσιν «Φράξυλα» Καστροσυκιᾶς Πρεβέζης, περὶ καθορισμοῦ ὁριογραμμῆς Αἰγιαλοῦ καὶ παραλίας εἰς τὴν ὡς εἴρηται περιοχήν, ἔνθα ἡ ἰδιοκτησία αὐτῶν.

β) Τὸ ἀπὸ μηνὸς Φεβρουαρίου 1979 τοπογραφικὸν διάγραμμα συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Παναγιώτη Τριχιᾶ Πολιτικοῦ Μηχ/κοῦ καὶ θεωρηθὲν τὴν 15.6.79 ὑπὸ τῆς Δ/νσεως Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν Νομοῦ Πρεβέζης καὶ εἰς ὃ περιλαμβάνονται αἱ ὡς ἄνω ἰδιοκτησίες τῶν αἰτούντων.

γ) Τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Π.Δ. 636/77 «περὶ Τροποποιήσεως τῶν διατάξεων. περὶ δημοσίων κτημάτων» ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 2344/40 «περὶ Αἰγιαλοῦ καὶ Παραλίας».

δ) Τὰ ἀριθ. 1) ΓΕΝ/2ΕΓ/4β Φ.187.2/39/17.1.79 2) ΓΕΝ/2ΕΓ/4β Φ.187.2/309/4.5.79 ἔγγραφα Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ.

ε) Τὴν διενεργηθεῖσαν αὐτοψίαν τὴν 29.6.79 ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω περιοχῆς ἐξ ἧς προέκυψεν ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται παραλιακὴ ἔκταση τυγχάνει ἐξ ὁλοκλήρου ἀμμώδης καὶ εἰς βάθος μεταβλητὸν ὡς ἐν τῷ διαγράμματι ἐμφαίνηται. Καθορίζει ἐπὶ τοῦ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1979 Τοπογραφικοῦ διαγράμματος ὡς τοῦτο ἠλέγχθη εἰς τὸ πεδίο διὰ τὴν ἀκρίβεια τῆς ἀποτυπώσεως καὶ ἐθεωρήθη ἁρμοδίως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τὴν 30.6.79 καὶ τὸ ὁποῖον ἐπισυνάπτεται τῆς παρούσης: α) δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς ὑπὸ στοιχεῖα 1,2,3,4, 5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19, τὴν ὁριογραμμὴν τοῦ αἰγιαλοῦ, ἤτοι τὴν θαλασσίαν χερσαίαν ζώνην τὴν βρεχομένην ἀπὸ τὰς μεγίστας πλὴν συνήθεις ἀναβάσεις τῶν κυμάτων. β) Διὰ τῆς κιτρίνης γραμμῆς ὑπὸ στοιχεῖα 1', 2',3',4',5',6',7',8',9',10',11', τὴν ὁριογραμμὴν τῆς παραλίας. γ) Ἐκ τῶν ὑφισταμένων στοιχείων προκύπτει ὅτι δὲν ὑφίσταται παλαιὸς αἰγιαλὸς στὴν ἀνωτέρω περιοχήν.

Ἐξ ὅσων γνωρίζει ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔχουν συνταχθεῖ γιὰ τὴν ἴδια περιοχὴ τὸ ἀπὸ 11.10.71 Τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ Μηχ/κοῦ Εὐριπίδη Βάσσου ποὺ ἠλέγχθη καὶ ἐθεωρήθη ἀπὸ τὴν Δ/νση Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Πρεβέζης καὶ ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπὸ 11.10.71 συνταχθεῖσα Ἔκθεση τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Π.Δ. 636/77 καὶ τὸ ἀπὸ Μαΐου 1978 Τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ Μηχ/κοῦ Παναγιώτου Τριχιᾶ ποὺ ἠλέγχθη καὶ ἐθεωρήθη ἀπὸ τὴν Δ/νση Τεχν. Ὑπηρεσιῶν Πρεβέζης καὶ ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπὸ 28.9.78 συνταχθεῖσα ἔκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Π.Δ. 636/77 καὶ τὸ ἀπὸ Φεβρουαρίου 1979 τοπογραφικὸν διάγραμμα τοῦ Μηχ/κοῦ Παν. Τριχιᾶ ποὺ ἠλέγχθη καὶ ἐθεωρήθη ἀπὸ τὴν Δ/νση Τεχν. Ὑπ. Πρεβέζης καὶ ποὺ συνοδεύει τὴν ἀπὸ 28.2.79 συνταχθεῖσα ἔκθεση τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 74 τοῦ Π.Δ. 636/77 καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐπιστραφεῖ ἀπὸ τὸ ΓΕΝ μὲ τά:

ΓΕΝ/ΑΝ/2ΕΓ/48Φ.187/2.262/71 / 17.2.71, ΓΕΝ/ΑΝ/2ΕΓ/4β/Φ187.2/39/79 / 17.1.79, ΓΕΝ/ΑΝ/2ΕΓ/4β/Φ187.2/309/79/4.5.79 ἔγγραφα ἀντιστοίχως πρὸς διόρθωση καὶ συμπλήρωση, καὶ δὲν ἔχει ἐκδοθῆ ἀπόφαση Νομάρχου καθορίζουσα τὸν αἰγιαλὸ καὶ τὴν παραλία στὴν περιοχὴ αὐτή.

Ἐπὶ πλέον ἐξ ὅσων γνωρίζει ἡ Ἐπιτροπὴ δὲν ἔχει καθορισθεῖ ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ παραλία εἰς τὰς παραπλεύρους γειτονικὰς περιοχάς.

Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΟΔ. ΚΑΤΕΡΟΣ

Τὰ Μέλη
Χ. ΠΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ
Χ. ΡΙΖΟΣ

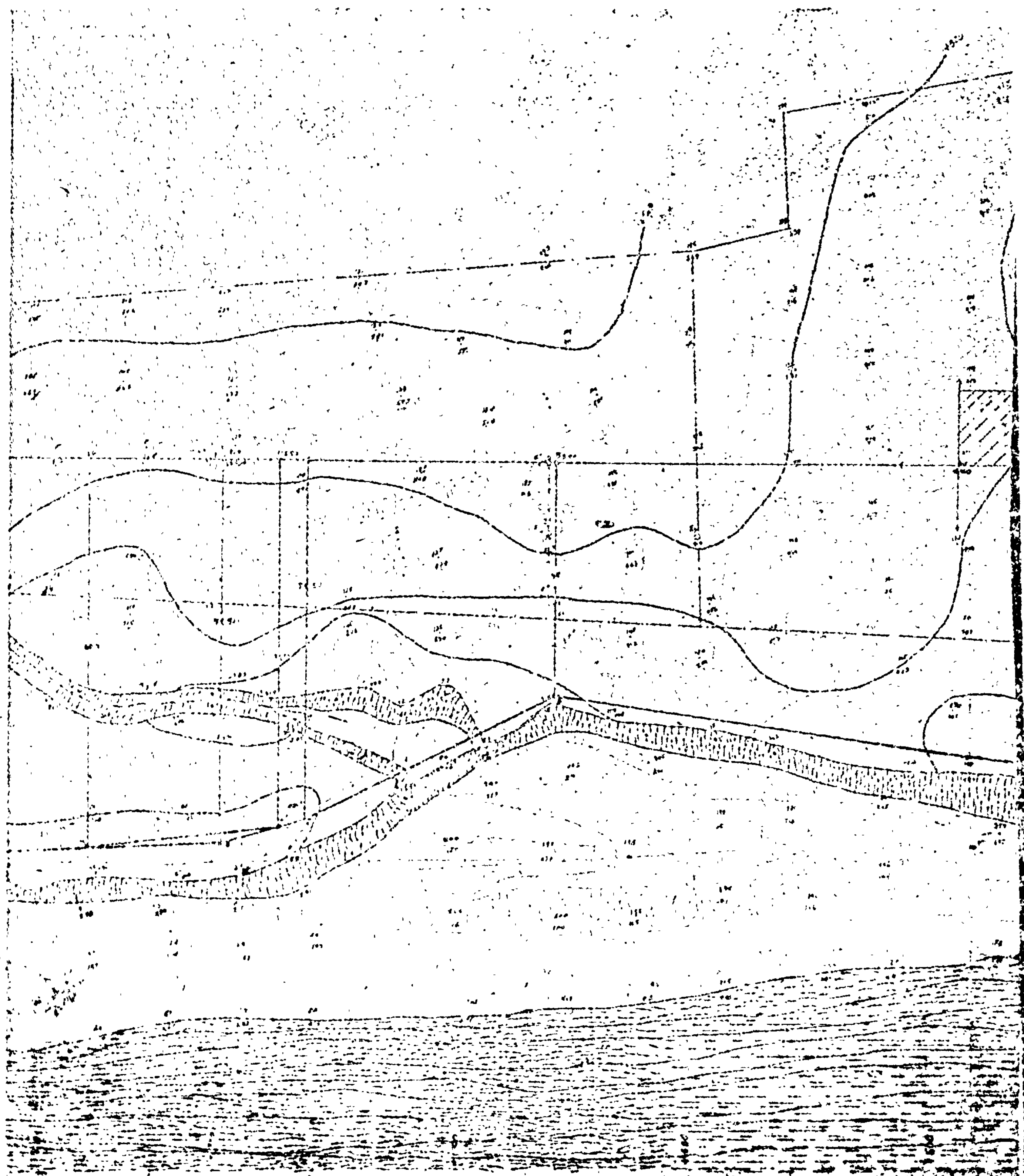
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΦΡΑΞΥΛΑ ΚΑΣΤΡΟΣΥΚΙΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΠΡΕΒΕΖΗΣ ΠΡΟ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΩΝ
ΑΦΩΝ ΝΑΣΗ Α.Ε. ΠΑΚΩΝ
ΠΡΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΝ ΟΡΙΩΝ ΑΙΓΙΑΛΟΥ Κ' ΠΑΡΑΛΙΑΣ
κλίμαξ 1:500

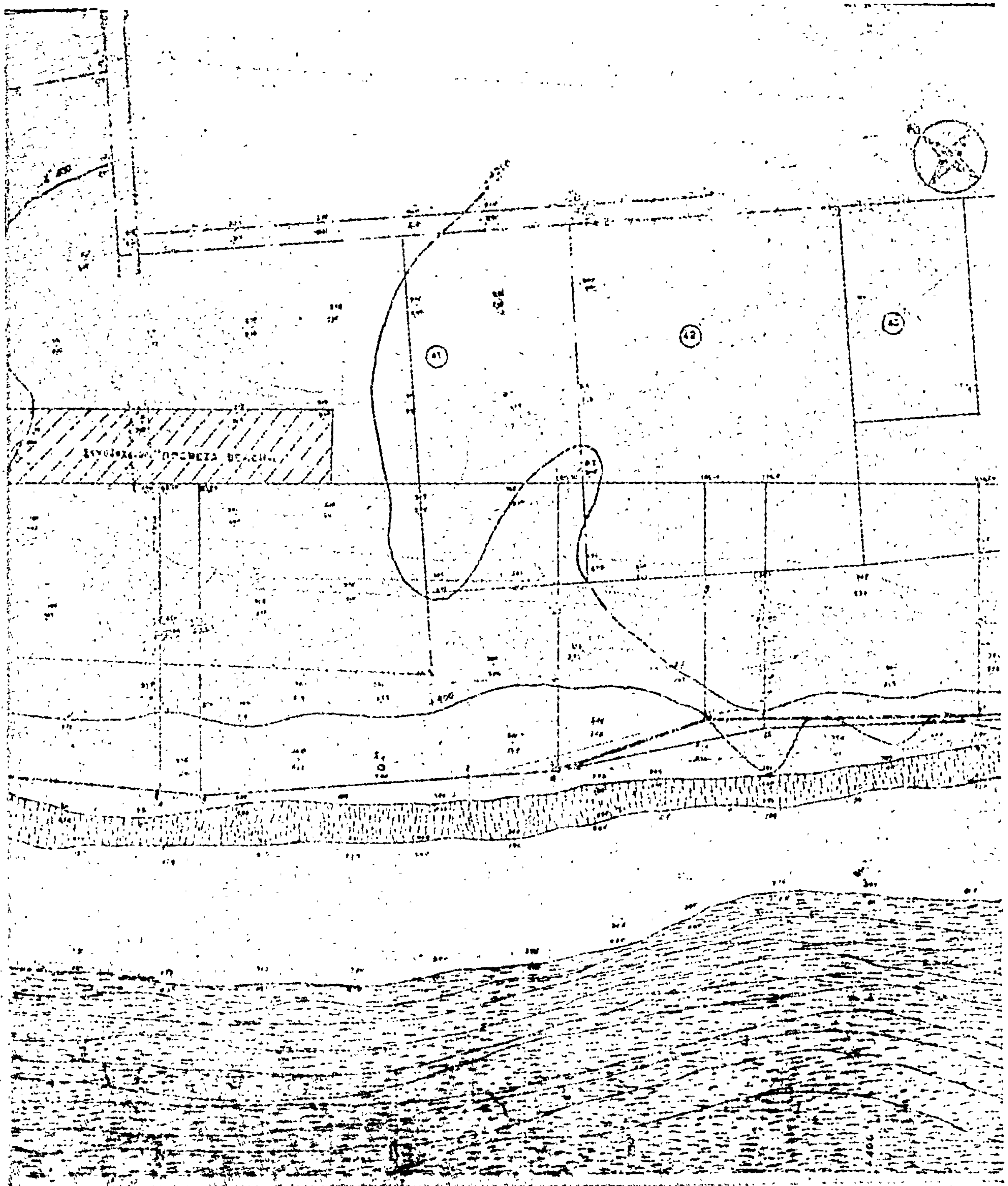
ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Χάραξις Αιγιαλού και Παραλίας

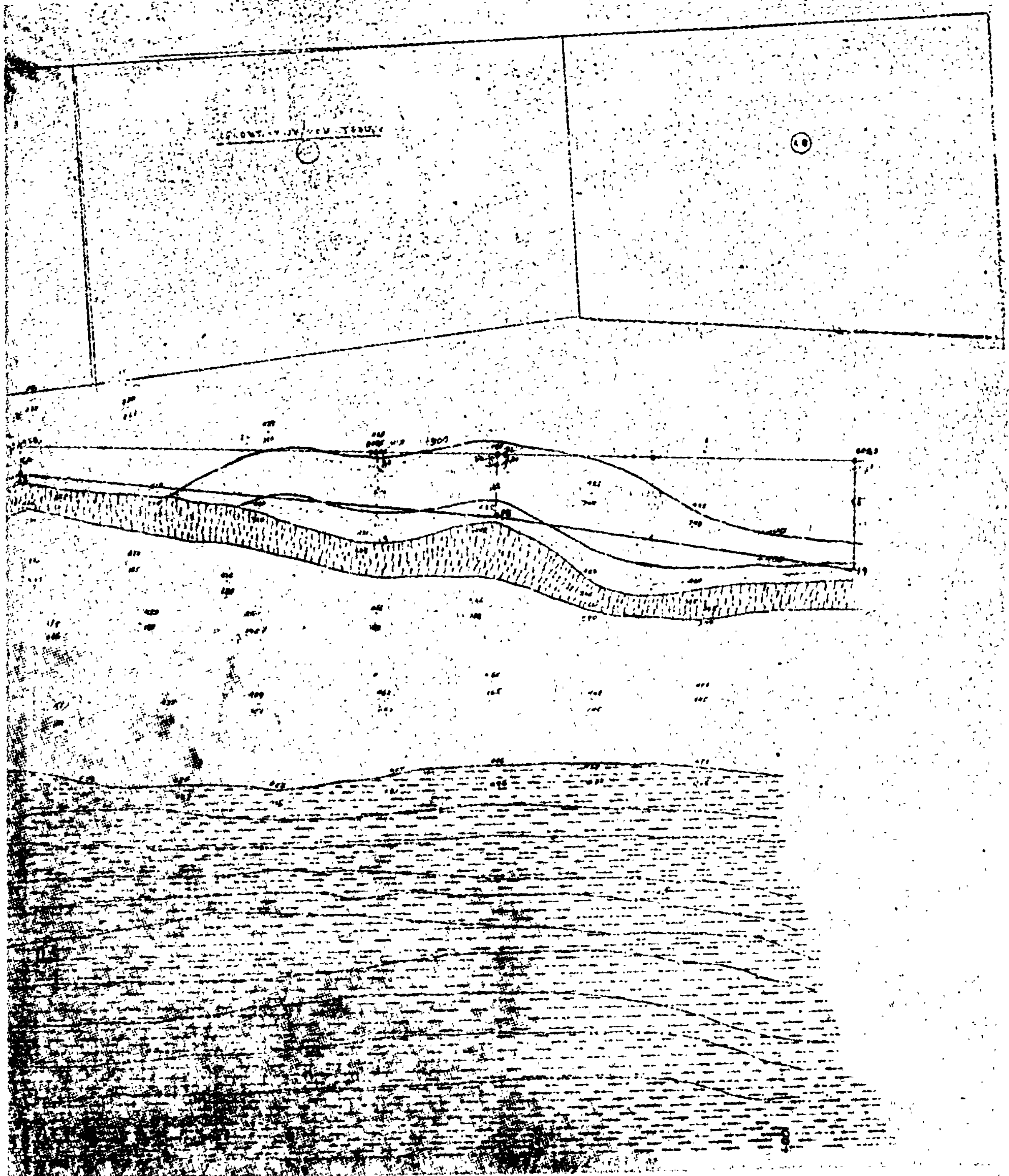
Αιγιαλός:

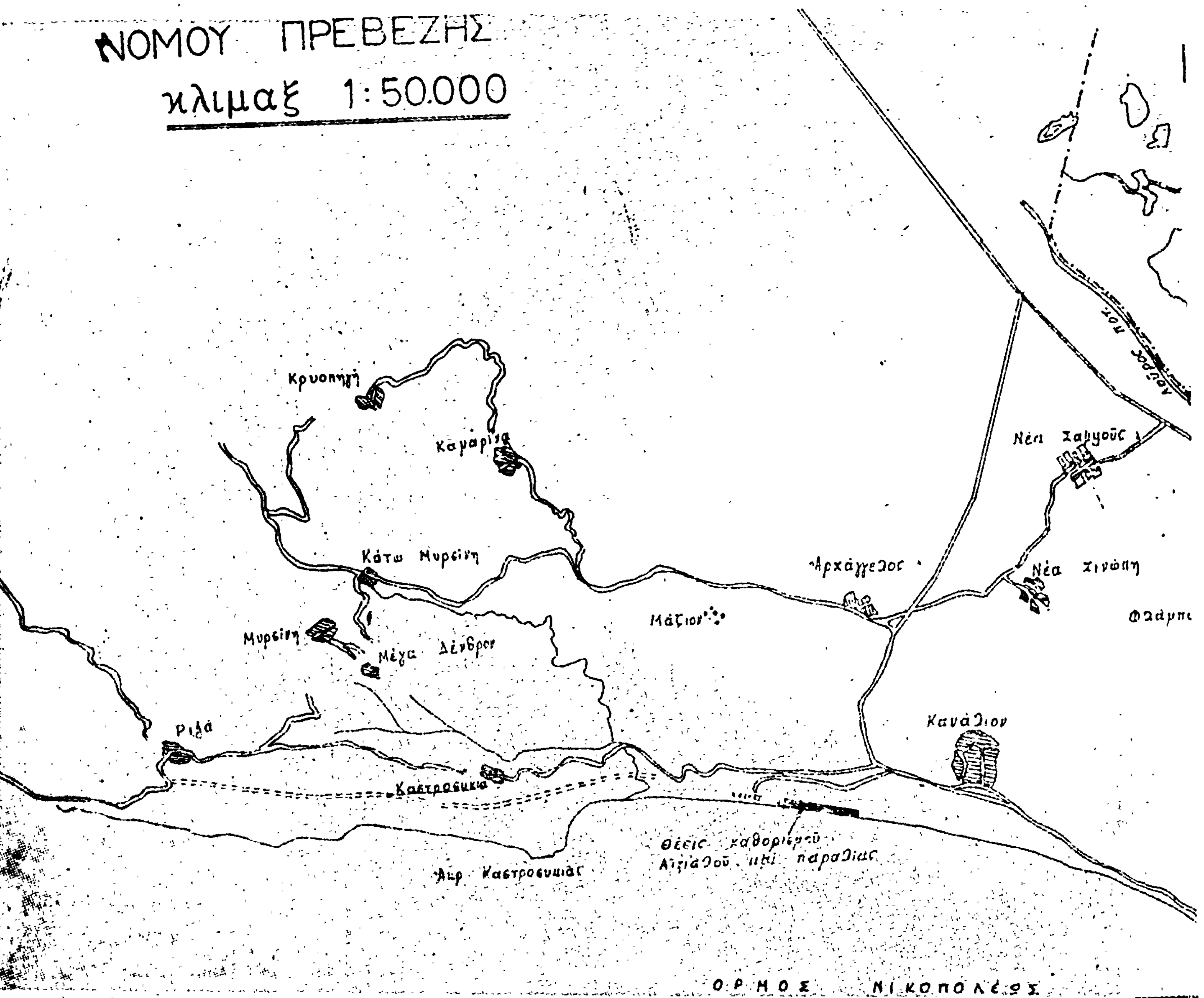
Παραλία:

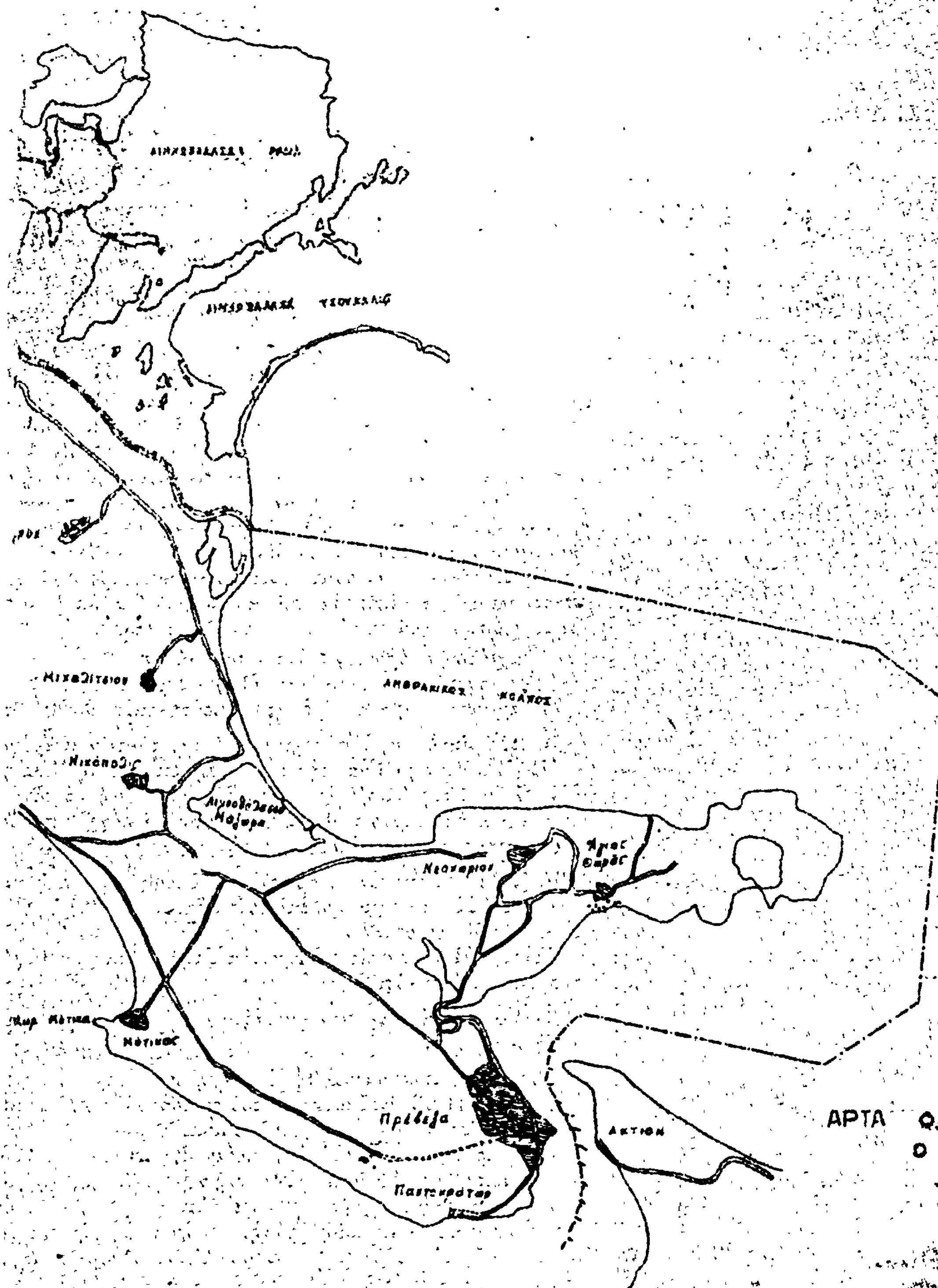

41
42

ΝΟΜΟΥ ΠΡΕΒΕΖΗΣ
κλιμαξ 1:50.000
Νέα Σαμψούς
Νέα Σινώπη
Καναλιον
Αρχάγγελος
Μάζιον
Καμαρίνα
Κρυοπηγή
Κάτω Μυρσίνη
Μέγα Δένδρον
Μυρσίνη
Καστροσυκιά
Ριζά
Θέσεις καθορισμού Αιγιαλού και παραλίας
ΟΡΜΟΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Πρέβεζα
ΑΡΤΑ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ο συνταξας

ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(6)

Περὶ χαρακτηρισμοῦ ὡς παραδοσιακῶν τῶν ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς Ζαγορίου (Ἠπείρου) καὶ καθορισμοῦ εἰδικῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων αὐτοῦ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν.Δ/τος «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 9 καὶ 10 (παρ. 2) αὐτοῦ.

2. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ Γ.Ο.Κ.» ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 205/1974 (ΦΕΚ 363/Α) καὶ εἰδικώτερον τῶν ἄρθρων 68 (παρ. 1 καὶ 3), 69 (παρ. 1 καὶ 3), 70 (παρ. 1), 79 παρ. 1, 2, 3, 4, 5) καὶ 80 (παρ. 1 καὶ 2) αὐτοῦ.

3. Τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 79 τοῦ Ν.Δ. 8/1973 «περὶ ΓΟΚ» ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 682/1977 (ΦΕΚ 171Α).

4. Τὴν ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1./29.3.78 κοινὴν ἀπόφασιν Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ὑπ' ἀριθ. ΕΔ2/α/04/59/Φ.Θ.2.1.1./1978 ἀποφάσεως» «περὶ μεταβιβάσεως ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου» (ΦΕΚ 106Β).

5. Τὴν ἀπὸ 3.8.1978 ἔκθεσιν τῆς Δ/νσεως Παραδοσιακῶν Οἰκισμῶν καὶ Περιβάλλοντος τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 569/1979 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν :

Ἄρθρον 1.

Χαρακτηρισμός.

Χαρακτηρίζονται διὰ τοῦ παρόντος ὡς παραδοσιακοὶ οἱ νομίμως ὑφιστάμενοι πρὸ τοῦ ἔτους 1925 οἰκισμοὶ Ζαγορίου (Ἠπείρου) οἱ περικλειόμενοι δι' ἐρυθρᾶς συνεχομένης γραμμῆς, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ τὸν ἄξονα τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Μετσόβου–Ἰωαννίνων καὶ Ἰωαννίνων–Κονίτσης εἰς ἀπόστασιν τριακοσίων (300) μέτρων ἀπὸ τὸν ἄξονα τῆς τάφρου Περάματος–Λυκοστόμου τοῦ ποταμοῦ Ἀώου καὶ τῆς γραμμῆς τῶν Διοικητικῶν ὁρίων τῶν νομῶν Ἰωαννίνων καὶ Γρεβενῶν, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Οἰκισμοῦ τεθεωρημένον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Γ.20671/1979 πράξεως αὐτοῦ σχετικὸν πρωτότυπον διάγραμμα ὑπὸ κλίμακα 1 : 200.000 τοῦ ὁποίου συνοπτικὸν ἀντίτυπον δημοσιεύεται μετὰ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

Ἐλάχιστα ὅρια.

1. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος χαρακτηριζομένων οἰκισμῶν ὡς παραδοσιακῶν, καθορίζονται κατὰ τομεῖς Α καὶ Β ἐμφαινομένους ἀνδεικτικῶς εἰς τὸ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος διάγραμμα, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις :

2. Ὁ τομεὺς Α περιλαμβάνει τοὺς οἰκισμούς :

Πάπιγκον, Βῖκος, Ἅγιος Μηνᾶς, Ἀρίστη, Μεσοβούνιον, Κάτω Πεδινά, Ἄνω Πεδινά, Ἐλαφότοπος, Βίτσα, Μονοδένδριον, Δίλοφον, Κουκκούλιον, Καπέσοβον, Τσεπέλοβον, Βραδέτον, Σκαμνέλλιον, Κῆποι, Νεγάδες, Φραγκᾶδες, Ἐλάτη, Δικόρυφον, Μανασσῆς, Καλουτᾶ, Λιγκιάδες καὶ Βοτουόσιον.

3. Ὁ τομεὺς Β περιλαμβάνει τοὺς λοιποὺς οἰκισμοὺς τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος περιγραφομένης περιοχῆς.

Ἄρθρον 3.

Ὅροι δομήσεως.

Τομέων Α καὶ Β

1. α) Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τοῦ τομέως Α ὁρίζονται :

Ἐλάχιστον πρόσωπον : δέκα (10) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος : δέκα πέντε (15) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν : διακόσια (200) μ2.

β) Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τοῦ τομέως Β ὁρίζονται :

Ἐλάχιστον πρόσωπον : δώδεκα (12) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος : δέκα ὀκτὼ (18) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν : τριακόσια (300) μ2.

2. α) Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν ἐδαφίων α καὶ β τῆς προηγουμένης παραγράφου, θεωροῦνται ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα τὰ οἰκόπεδα μὲ τὰς διαστάσεις καὶ τὸ ἐμβαδὸν τὰ ὁποῖα εἶχον κατὰ τὴν 2αν Ἰουλίου 1968 ἡμέραν δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουνίου 1968 Β.Δ/τος (ΦΕΚ 111Δ) «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν κειμένων ἐντὸς τῶν νομίμως ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν τῶν στερουμένων ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου».

β) Ὡσαύτως θεωροῦμεν ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα κατὰ παρέκκλισιν τὰ οἰκόπεδα τοῦ τομέως Α τὰ ὁποῖα μέχρι δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἔχουν διαστάσεις :

Ἐλάχιστον πρόσωπον : ὀκτὼ (8) μέτρα.
Ἐλάχιστον βάθος : δώδεκα (12) μέτρα.
Ἐλάχιστον ἐμβαδόν : ἑκατὸν πεντήκοντα (150) τ.μ.

3. Ὡς οἰκοδομικὸν σύστημα ὁρίζεται τὸ τῶν πτερύγων. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου δύναται νὰ μεταβάλῃ τὴν θέσιν τῆς οἰκοδομῆς ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου, ἐὰν τοῦτο κριθῇ ἀπαραίτητο διὰ λόγους προσαρμογῆς πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν κυκλοφορίαν.

4. α) Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως ὁρίζεται : Διὰ τὸν Α τομέα εἰς ἑξήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (60 %) τῆς ἐπιφανείας τῶν οἰκοπέδων.

Διὰ τὸν Β τομέα εἰς πεντήκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (50 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν.

β) Κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου α.

Δύναται νὰ κατασκευασθῇ οἰκοδομὴ συνολικῆς ἐπιφανείας ἑκατὸν (100) μ2 ἀνεξαρτήτως τοῦ ποσοστοῦ καλύψεως καὶ τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἐντὸς τοῦ οἰκοπέδου ὑπῆρχεν παλαιὰ οἰκοδομὴ μὲ κάλυψιν μεγαλυτέραν τῆς διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος καθοριζομένης ἡ νέα οἰκοδομὴ δύναται νὰ κατασκευασθῇ μὲ τὴν αὐτὴν πρὸς τὴν παλαιὰν κάλυψιν ἄνευ ὑπερβάσεως τοῦ συντελεστοῦ δομήσεως τοῦ οἰκοπέδου.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου (α) τῆς παρούσης παραγράφου καλυπτομένη ἐπιφάνεια κριθεῖ ὑπερβολικῶς μεγάλη διὰ τὴν κλίμακα τῶν πολεοδομικῶν καὶ κτιριολογικῶν στοιχείων τοῦ οἰκισμοῦ, δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ Ἐνασκήσεως Ἀρχιτεκτονικοῦ Ἐλέγχου νὰ ἐπιβάλλῃ ἀνάλογη διάσπαση τοῦ κτιρίου εἰς περισσότερα φαινομενικῶς ἀνεξάρτητα κτίρια.

5. Ὁ συντελεστὴς δομήσεως ὁρίζεται εἰς ἕνα (1) διὰ τὸν Α τομέα καὶ 0,80 διὰ τὸν Β.

6. Ὁ μέγιστος ἐπιτρεπόμενος ἀριθμὸς ὀρόφων τῶν οἰκοδομῶν ὁρίζεται εἰς δύο (2) ἀνεξαρτήτως πλάτους ὁδοῦ.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ καὶ τρίτου ὀρόφου μόνον ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους δημιουργεῖ τὰς προϋποθέσεις διὰ τὴν κατασκευὴν του.

Ὑπεράνω τοῦ τελευταίου ὀρόφου οὐδεμία ἑτέρα κατασκευὴ πλὴν τῆς στέγης (βοηθητικοὶ χῶροι, ἀπολήξεις κλιμακοστασίων) ἐπιτρέπεται.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ ὀρόφου ἐν ἐσοχῇ.

7. Τὸ μέγιστον ὕψος τῶν κτιρίων ὁρίζεται εἰς ἑπτὰ (7) μέτρα μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὕψους τῆς στέγης, μετρούμενον ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου σημείου τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἢ τοῦ διὰ περιορισμένης κλίμακος ἔργων διαμορφουμένου.

Εἰς περίπτωσιν κεκλιμένου οἰκοπέδου τὸ μέγιστον ὕψος τῆς οἰκοδομῆς δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ, λόγω κλίσεως, εἰς οὐδένα σημεῖον της τὰ ἐννέα (9) μέτρα ἀπὸ τὸ φυσικὸν ἔδαφος.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ διαμόρφωσις ἐπιπέδου ὄψεως τοῦ κτιρίου μὲ κυριαρχοῦντα ἄξονα τὸν ὁριζόντιον μετὰ τὸν ὑπολογισμὸν καὶ τῶν νομίμως δυναμένων νὰ ἀνεγερθοῦν ὀρόφων.

9. Ὡς γραμμὴ δομήσεως ὁρίζεται τὸ κοινὸ ὅριον τοῦ οἰκοπέδου μετὰ τοῦ κοινοχρήστου χώρου.

10. Εἰς περίπτωσιν οἰκοπέδου ἔχοντος πρόσωπον μεγαλύτερον τῶν δέκα (10) μέτρων ἡ οἰκοδομὴ δέον νὰ ἀπέχῃ ἐκ τοῦ ἑνός, τοὐλάχιστον, πλαγίου ὁρίου τοῦ οἰκοπέδου τέσσαρα (4) μέτρα καὶ ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ τρία (3) μέτρα τοὐλάχιστον.

11. Εἰς περίπτωσιν κατεδαφίσεως παλαιᾶς οἰκοδομῆς ἀξιολόγου διὰ τὰ δεδομένα τοῦ οἰκισμοῦ καὶ ἀνεγέρσεως νέας εἰς θέσιν κατεδαφισθείσης, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, αὕτη κατὰ τὴν κυρίαν ὄψιν αὐτῆς τοὐλάχιστον, δέον νὰ ὀργανωθῇ συμφώνως μὲ τὸν ὄγκον καὶ τὴν μορφὴν τῆς παλαιᾶς, ἀποδεικνυομένης ταύτης διὰ φωτογραφιῶν καὶ σχεδίων.

12. Τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Γ.Ο.Κ. (ν.δ. 8/1973) δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν διὰ τοὺς τομεῖς Α καὶ Β.

Ἄρθρον 4.

Σύνθεσις-Μορφολογικὰ Στοιχεῖα.

1. Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ καλύπτωνται διὰ στέγης μὲ κλίσιν καὶ μορφὴν ὁμοίας μὲ τὰς παραδοσιακὰς στέγας.

Ἀπαγορεύεται ἡ κατασκευὴ μονόρριχτης ἢ δίρριχτης στέγης εἰς ἐλευθέρας ἀπὸ ὅλας τὰς πλευρὰς οἰκοδομάς.

Εἰς τὰ σημεῖα κατὰ τὰ ὁποῖα ἡ στέγη δύναται νὰ προεκταθῇ δέον νὰ προεξέχῃ πέραν τῶν ὄψεων τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων κατὰ 0,30-0,60 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου διὰ τὸν Α τομέα καὶ 0,50-0,80 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου διὰ τὸν Β τομέα, μὲ κορνίζωμα ξύλινο ἢ λίθινο συμφώνως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

Ἡ ἐπικάλυψις τῆς στέγης δέον νὰ γίνεται διὰ πλακῶν ἄσπρων ἢ μαύρων ἀναλόγως τῶν ἐπικρατούντων εἰς τὸν οἰκισμόν.

Προκειμένου διὰ οἰκοδομὰς τοῦ τομέως Β ἡ ἐπικάλυψις δύναται νὰ γίνῃ καὶ διὰ κεράμους.

Ἀπαγορεύεται ἡ συνέχισις τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν αἵτινες ἀκολουθοῦν τὰς τοιαύτας τοῦ φέροντος ὀργανισμοῦ καὶ τῶν τοίχων διαμορφώσ ως τοῦ ἐσωτερικοῦ, πρὸ τῆς περατώσεως τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς τῆς στέγης.

Ἡ στέγη εἶναι ὑποχρεωτικὴ-ἔστω καὶ ἐὰν ἄνωθεν τοῦ κατασκευαζομένου τμήματος οἰκοδομῆς ἐπιτρέπεται ἢ προβλέπεται ἡ κατασκευὴ ἐπὶ πλέον ὀρόφου.

2. Οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι τῶν ὁρατῶν, κατὰ τὸν χρόνον ἀνεγέρσεως τῆς οἰκοδομῆς ὄψεων αὐτῆς δέον νὰ κατασκευάζωνται, καθ' ὅλον τὸ ὕψος αὐτῶν, ἐκ λιθοδομῆς μὲ ὑλικὰ καὶ μορφὲς ἀνάλογες πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα, ἤτοι:

Μὲ ἀσβεστολιθικὰς πλακοειδεῖς πέτρας κατὰ σειρὰ ἢ μὲ σχιστολιθικὰς (μαυροπράσινας) κατὰ σειρὰς ἢ καὶ εἰς ἐλεύθερα δόμηση.

Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν ἐπιτρέπεται κατασκευὴ τοιχοποιιῶν μὲ ἀπολύτως λαξευμένας πέτρας ἢ μὴ μόνον μὲ χοντρολάξευση.

Εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ τοιχοποιεῖαι κατασκευάζονται μὲ σχιστολιθικὰς πέτρας δέον, ὑποχρεωτικῶς, εἰς τὸ ὕψος τῶν ποδιῶν, τὰ πρέκια τῶν ἀνοιγμάτων ἢ καὶ ἐνδιαμέσως νὰ κατασκευάζωνται φανερὰ διαζώματα (σενάζ) ἀπὸ ξύλο ἢ κοινὸ τσιμέντο.

Εἰδικῶς διὰ τὰ κτίρια τοῦ Β τομέως, δύναται οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι εἰς τὸ ὕψος τοῦ τελευταίου ἐπιτρεπομένου ὀρόφου, νὰ χτίζωνται καὶ ἐξ ἄλλων, πλὴν τῶν ὡς ἄνω ἀναφερομένων, ὑλικῶν ὑποχρεωτικῶς ὅμως ἐπενδεδυμένων ἐξωτερικῶς δι' ἁπλοῦ σοβᾶ ἢ ξυλίνων ταβλῶν.

3. Τὰ ἀνοίγματα τῶν θυρῶν, παραθύρων καὶ προθηκῶν καταστημάτων δέον, κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ διατάσσωνται ἐπὶ τῶν αὐτῶν κατακορύφων ἀξόνων, τὸ δὲ σχῆμα τους δέον νὰ εἶναι ὀρθογώνιον μὲ ἀναλογίας βάσεως πρὸς ὕψος: 1 : 1,5, 1 : 2 καὶ 1 : 1,5 περίπου.

Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω τὰ ἀνοίγματα τῶν στάβλων καὶ τῶν ἀποθηκῶν.

Τὰ μεταξὺ τῶν ἀνοιγμάτων διαχωριστικὰ πλήρη στοιχεῖα δέον νὰ εἶναι ἐκ λιθοδομῆς ἐλαχίστου πλάτους ὄψεως 0,40 τοῦ μέτρου τοὐλάχιστον.

4. α) Τὰ ὑαλοστάσια τῶν κουφωμάτων δέον νὰ εἶναι ξύλινα, διαχωριζόμενα διὰ καϊτίων εἰς τετράγωνα, περίπου, σχήματα ὑαλοστασίων.

Τὰ ἐξώφυλλα τῶν παραθύρων δέον ὅπως εἶναι ἐπίσης ξύλινα καρφωτὰ ἢ ταμπλαδωτὰ ἢ καὶ περσιδωτά, ἀναδιπλούμενα κατὰ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

β) Κατ' ἐξαίρεσιν τὰ ὑαλοστάσια καὶ ἐξώφυλλα τῶν προθηκῶν καταστημάτων τοῦ τομέως Β, δύναται νὰ γίνωνται μεταλλικὰ διατομῆς περίπου ξύλου, καὶ χρώματος ὑποχρεωτικῶς καφὲ σκοῦρο.

5. Κατασκευὴ ἐξωστῶν εἰς πρόβολο ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν τελευταῖον ἐπιτρεπόμενον ἢ προβλεπόμενον ὄροφον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι:

α) Τομεὺς Α'.

Ἐφ' ἑκάστης ὄψεως δέον νὰ κατασκευάζεται μόνον ἕνας ἐξώστης, περιοριζόμενος εἰς ἕνα ἐκ τῶν ἀνοιγμάτων καὶ μὲ διαστάσεις, πλάτους ἑβδομήκοντα ἑκατοστῶν (0,70) τοῦ μέτρου τοὐλάχιστον καὶ 1,20 μ. τὸ πολὺ καὶ μήκους τὸ πολὺ ἑνὸς μέτρου μεγαλυτέρου τοῦ ἀνοίγματος.

Ἡ ὑποστήριξις τοῦ ἐξώστου δέον νὰ γίνεται διὰ ξυλίνων στηριγμάτων (φουρούσια), ἢ λιθίνων ἢ τσιμεντένιων εἰς μορφὰς παραδοσιακάς.

Ἡ κατασκευὴ κλειστῶν ἐξωστῶν (ἔρκερ) ἀπαγορεύεται.

β) Τομεὺς Β'.

Ὁ ἐξώστης δέον νὰ περιορίζεται μόνον εἰς ἕνα ἢ δύο ἀνοίγματα καὶ μὲ διαστάσεις, πλάτους τοὐλάχιστον ἑβδομήκοντα ἑκατοστῶν (0,70) τοῦ μέτρου καὶ μήκους τὸ πολὺ ἑνὸς (1) μέτρου μεγαλυτέρου τοῦ ἀνοίγματος.

Ἡ ὑποστήριξις τοῦ ἐξώστου δέον νὰ γίνεται διὰ ξυλίνων στηριγμάτων (φουρούσια) ἢ λιθίνων εἰς μορφὰς παραδοσιακάς.

Ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ κλειστῶν ἐξωστῶν (ἔρκερ) μόνον εἰς τὸν τελευταῖον ἐπιτρεπόμενον ὄροφον μὲ προεξοχὴν τὸ πολὺ ἑξήκοντα ἑκατοστῶν (0,60) τοῦ μέτρου.

6. Ἡ κατασκευὴ προστεγασμάτων ὑπεράνω τῶν εἰσόδων ἢ προθηκῶν καταστημάτων δέον νὰ εἶναι ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸν ἐξώστη, ἐὰν ὑπάρχῃ, νὰ εἶναι ξύλινη κεκλιμένη, μὲ κάλυψιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ τῆς καλύψεως τῆς οἰκοδομῆς.

Ἡ ὑποστήριξις τῶν προστεγασμάτων δέον νὰ γίνεται διὰ ξυλίνων στηριγμάτων (φουρούσια) ἢ ξυλίνων κολωνῶν.

Ἡ προεξοχή τους δέον νὰ εἶναι τοὐλάχιστον ὀγδοήκοντα ἑκατοστὰ (0,80) τοῦ μέτρου, ἀνεξαρτήτως τοῦ πλάτους τοῦ κοινοχρήστου χώρου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν παρεμποδίζεται ἡ κυκλοφορία.

7. Τὰ κάγκελα τῶν ἐξωστῶν δέον νὰ εἶναι ξύλινα ἁπλῆς μορφῆς.

Τὰ μεταλλικὰ κάγκελα ἐπιτρέπονται μόνον διὰ τὴν ἀσφάλειαν ἀνοιγμάτων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι εἶναι ἁπλῆς μορφῆς ἀναλόγως πρὸς τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

8. Τομεύς Α'.

'Απαγορεύεται ὁ χρωματισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τῶν τοίχων τοῦ κτιρίου.

Διὰ τὴν βαφὴν τῶν στοιχείων αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις μόνον τῶν κάτωθι χρωμάτων.

α) τοῦ λευκοῦ καὶ γκρὶ διὰ τὰ ὑαλοστάσια.

β) τοῦ καφὲ σκούρου, πράσινου κυπαρισσὶ καὶ γκρὶ σκούρου διὰ τὰ ἐξώφυλλα.

γ) τοῦ μαύρου διὰ τὰς μεταλλικὰς κατασκευάς.

δ) τοῦ λευκοῦ, τοῦ μπλὲ λουλακί, τῆς ὤχρας καὶ χονδροκόκκινου εἰς μικρὰς ἐπιφανείας καὶ μόνον εἰς τὴν βάσιν τοῦ κτιρίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς αὐλῆς.

Τομεὺς Β'.

'Απαγορεύεται ὁ χρωματισμὸς τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τῶν λιθοδομῶν τοῦ κτιρίου.

Διὰ τὴν βαφὴν τῶν στοιχείων αὐτῶν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις μόνον τῶν κάτωθι χρωμάτων.

α) τοῦ λευκοῦ δι' ἐπιχρισμένας ἐξωτερικὰς ἐπιφανείας τοίχων.

β) τοῦ λευκοῦ καὶ γκρὶ διὰ τὰ ὑαλοστάσια.

γ) τοῦ καφὲ σκούρου, πρασίνου κυπαρισσὶ καὶ γκρὶ σκούρου διὰ τὰ ἐξώφυλλα.

δ) τοῦ μαύρου διὰ τὰς μεταλλικὰς κατασκευάς.

ε) τοῦ λευκοῦ, τοῦ μπλὲ λουλακί, τῆς ὤχρας καὶ χονδροκόκκινου εἰς μικρὰς ἐπιφανείας καὶ μόνον εἰς τὴν βάσιν τοῦ κτιρίου εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς αὐλῆς.

Εἰς περίπτωσιν ἑτέρας ἐξωτερικῆς ξυλίνης κατασκευῆς ἐπιτρέπεται μόνον ἡ χρῆσις λαδιοῦ μὲ ὤχρα καὶ ὀμπράζ.

9. 'Απαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐγκατάστασις φωτεινῶν ἐπιγραφῶν ὡς καὶ φωτεινῶν ἢ μὴ διαφημιστικῶν πινακίδων.

'Επιτρέπεται μόνον ἡ ἀνάρτησις ἁπλῶν ἐπιγραφῶν καταστημάτων, ἀπολύτως περιορισμένων διαστάσεων καὶ μόνον μὲ σκοῦρο φόντο χρώματος μπλέ, πρασίνου, καφέ, κόκκινου, μαύρου καὶ γκρὶ εἰς βασικοὺς τόνους.

10. Τὰ βοηθητικὰ κτίρια δέον νὰ διαμορφώνωνται συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα.

11. α) Κατὰ τὸ πρόσωπον τῶν οἰκοπέδων, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν καλύπτεται ὑπὸ οἰκοδομῆς, ἐπιβάλλεται ἡ κατασκευὴ μανδροτοίχου ἐξ ἁπλῆς λιθοδομῆς μὲ μορφὴν καὶ ὑλικὰ ἀνάλογα πρὸς τὰ τῆς οἰκοδομῆς. Τὸ ὕψος τοῦ περιφράγματος ὁρίζεται διὰ τὸν τομέα Α εἰς δύο (2) μέτρα τοὐλάχιστον ἐκ τῆς στάθμης τοῦ κοινοχρήστου χώρου καὶ διὰ τὸν τομέα Β εἰς ἕνα μέτρον καὶ ὀγδόντα ἑκατοστὰ (1,80) τοῦ μέτρου ἐκ τῆς στάθμης τοῦ κοινοχρήστου χώρου ἢ εἰς ἕνα (1) μέτρον τοὐλάχιστον, συμπληρουμένου τούτου κατὰ τὸ ὑπόλοιπον τμῆμα μὲ ἁπλὰ ξύλινα κάγκελα.

β) 'Επίσης κατὰ τὸ πρόσωπον τοῦ οἰκοπέδου καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐλευθέρου χώρου αὐτοῦ κατασκευάζεται, ὑποχρεωτικῶς μόνον διὰ τὸν Α τομέα, αὐλόθυρα ξύλινη ταμπλαδωτὴ ἐστεγασμένη διὰ τετράρριχτης ξυλίνης στέγης μὲ πλάκες καὶ μὲ προεξοχὴν γύρωθεν πενήντα ἑκατοστῶν (0,50) τοῦ μέτρου τοὐλάχιστον.

'Η μορφὴ τῆς αὐλόθυρας δέον νὰ ἀκολουθῇ κατὰ τὰ ὑπόλοιπα στοιχεῖα τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

12. Κατὰ τὴν διαμόρφωσιν τῶν κοινοχρήστων χώρων ἐπιβάλλεται ὅπως ἑκάστη κατασκευὴ προσαρμόζεται, ἀπὸ ἀπόψεως ὑλικῶν, τρόπου κατασκευῆς καὶ μορφῶν, ἀναλόγως μὲ τὰς χρήσεις καὶ τὰ παραδοσιακὰ πρότυπα.

'Απαγορεύεται ἡ κατασκευὴ παντὸς ἔργου ὑποδομῆς, ἐμφανοῦς, ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τῆς 'Επιτροπῆς 'Ενασκήσεως 'Αρχιτεκτονικοῦ 'Ελέγχου.

13. Πᾶσα αἴτησις δι' ἄδειαν κατεδαφίσεως κυρίας οἰκοδομῆς δέον ὑποχρεωτικῶς νὰ συνοδεύεται ὑπὸ τοπογραφικοῦ διαγράμματος τοῦ οἰκοπέδου, σχεδίων καὶ δύο τοὐλάχιστον φωτογραφιῶν τῆς οἰκοδομῆς.

14. 'Απαγορεύεται ἡ κατασκευὴ κτιρίων ἐπὶ ὑποστηλωμάτων (PILLOTIS).

15. 'Εντὸς τῶν ὁρίων τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος οἰκισμῶν ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις βιομηχανικῶν κτιρίων, ἐγκαταστάσεων ὀργανωμένων κτηνοτροφικῶν μονάδων, ἐγκαταστάσεων κοπῆς μαρμάρων καὶ παντὸς ἑτέρου κτιρίου, ἡ χρῆσις τοῦ ὁποίου ὀχλεῖ ἀπαραδέκτως τὸν οἰκισμόν, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς 'Επιτροπῆς 'Ενασκήσεως 'Αρχιτεκτονικοῦ 'Ελέγχου.

"Αρθρον 5.

1. 'Ως ὅροι καὶ περιορισμοὶ δομήσεως τῶν οἰκοπέδων τῶν ἐμπιπτόντων ἐντὸς τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὁριζομένων τομέων Α καὶ Β ἀλλὰ κειμένων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῶν ὑφισταμένων πρὸ τοῦ ἔτους 1923 οἰκισμῶν, ὁρίζονται οἱ καθορισθέντες διὰ τοῦ ἀπὸ 6.10.1978 Π. Δ/τος «περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων καὶ περιορισμῶν δομήσεως τῶν γηπέδων τῶν κειμένων ἐκτὸς τῶν ρυμοτομικῶν σχεδίων τῶν πόλεων κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 538 Δ).

2. α) Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου, προκειμένου δι' ἀνέγερσιν γεωργικῶν ἐγκαταστάσεων (ἀγροτικῶν ἀποθηκῶν, σταύλων κ.λ.π.), τὸ ἐλάχιστον ἐμβαδὸν τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται εἰς δύο χιλιάδας (2.000) μ2.

Τὸ μέγιστον ποσοστὸν καλύψεως τοῦ οἰκοπέδου εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 %) τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ.

'Ο Συντελεστὴς δομήσεως ὁρίζεται εἰς 0,1.

β) 'Επιτρέπεται ἡ ἐπικάλυψις τῆς στέγης αὐτῶν νὰ γίνεται διὰ φυσικῶν ὑλικῶν (χόρτα, ξύλινες τάβλες κ.λ.π.).

3. 'Εντὸς τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου οἰκισμῶν, ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ὀχλουσῶν βιομηχανιῶν καὶ βιοτεχνιῶν αἱ ὁποῖαι ὑποβαθμίζουν τὸ περιβάλλον, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς 'Επιτροπῆς 'Ενασκήσεως 'Αρχιτεκτονικοῦ 'Ελέγχου.

4. 'Επὶ τῶν οἰκοπέδων περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται συμπληρωματικῶς καὶ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 (παρ. 7) καὶ 4 πλὴν τῶν παραγ. 10-11 καὶ 12 αὐτοῦ τοῦ παρόντος Διατάγματος, ὡς ἀναφέρονται κατὰ τομεῖς εἰς τοὺς ὁποίους ἐμπίπτουν.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

'Εν 'Αθήναις τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

ΧΑΡΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΑΛΒΑΝΙΑ
Ν. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
Ν. ΚΟΖΑΝΗΣ
Ν. ΤΡΙΚΑΛΩΝ
Α
Β
Β

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της ποὺ πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1979 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λπ.	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	3.000
8. » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'	»	50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κ.λπ.	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λπ.	»	150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, ποὺ προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, ποὺ ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν Ισολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
6. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
7. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
8. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
9. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
11. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	1.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	1.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν Ισολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ισολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000
ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, ποὺ πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5 ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴ Γενικὴ Δ/νση τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(RONEO 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (RONEO 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στὶς περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγὲς μαζὶ μ' αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΑΘΑΝ. ΠΑΝ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ